

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΚΟΥΝΗΣ

*Διορισμός διαιτητή
για επίλυση διαφοράς*

>>9

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ
Κυρ, 02 Δεκέμβριος 2018, ρ.1
Αποδελτίωση:02/12/2018

Διορισμός διαιτητή για επίλυση διαφοράς

Του Γιώργου Κουκούνη*

Η διαιτοσία προσφέρει έναν εναλλακτικό τρόπο επίλυσης διαφοράς μεταξύ συναλλασσόμενων σε σύντομο χρόνο, δημιουργεί καταφανώς λιγότερα έξοδα και οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται είναι πιο απλές και καταλήγει σε τελεσιδικία. Η ρήτρα διαιτοσίας σε κάθε έγγραφο ακόμη και εάν αυτό είναι ένα ενοικιαστήριο ή πωλητήριο έγγραφο ή μια συμφωνία παροχής

Αποτελεί πρόσφορη διαδικασία επίλυσης διαφοράς σύντομα και με λιγότερο κόστος

υπηρεσιών, έργων, προμηθειών ή πώλησης αγαθών, εξυπηρετεί τους συμβαλλόμενους και τους υποχρεώνει να συζητήσουν και επιλύσουν τη διαφορά τους. Η συμφωνηθείσα ρήτρα διαιτοσίας συνιστά το συνυποσχετικό στη βάση του οποίου αν οι συμβαλλόμενοι δεν τα βρουν θα χρησιμοποιηθεί για την έναρξη της διαιτοσίας και τον διορισμό κατάλληλου διαιτητή που θα επιλύσει τη διαφορά τους. Μια τέτοια ρήτρα σε έγγραφο μπορεί να αναγράφει ότι σε περίπτωση που θα προκύψει οποιαδήποτε διαφορά ή αμφισβήτηση μεταξύ συμβαλλομένων σχετικά με την ερμηνεία της συμφωνίας, ή για οτιδήποτε που περιλαμβάνεται σε αυτή ή που προκύπτει λόγω αυτής ή ως προς τα δικαιώματα, υποχρεώσεις ή καθήκοντα των συμβαλλομένων μερών, τότε η διαφορά αυτή θα παραπέμπεται σε διαιτοσία βάσει του περί Διαιτοσίας Νόμου, Κεφ.4. Τα προαναφερόμενα καθιστούν έγκυρη και εκτελεστική τη ρήτρα διαιτοσίας και συνάδουν με τις πρόνοιες του Νόμου για

παραπομπή τυχόν διαφοράς σε διαιτοσία.

Διάφοροι λόγοι οδηγούν τα μέρη μιας συμφωνίας να συνομολογήσουν και ρήτρα διαιτοσίας ή «συνυποσχετικό» ως αναφέρεται στο Κεφ.4, δηλαδή να περιλάβουν στη συμφωνία τους και όρο δυνάμει του οποίου οι διαφορές, οι οποίες ενδεχομένως να προκύψουν κατ' εφαρμογή της συμφωνίας αυτής θα επιλύονται διαμέσου διαιτοσίας, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η Δικαστής κα Α.Κ. Λυκούργου στην απόφαση που εξέδωσε στην αίτηση αρ. 19/2018 ημερ. 27/11/2018. Περαιτέρω προσθέτει ότι στους λόγους αυτούς περιλαμβάνεται και η πεποίθηση πως, δεδομένου του αντικείμενου της εκάστοτε συμφωνίας, για την επίλυση διαφορών οι οποίες ενδεχομένως να προκύψουν κατά την εφαρμογή της, καταλληλότερο είναι πρόσωπο με εκπαίδευση και/ή εξειδίκευση και/ή εμπειρία και/ή εμπειρογνωμοσύνη στο συγκεκριμένο αντικείμενο. Μάλιστα σημειώνει ότι σύμφωνα με την παραδοσιακή αντίληψη, σκοπός της παραπομπής μιας διαφοράς σε διαιτοσία είναι η ταχεία και τελεσιδική επίλυση της. Εξ ου και ο νομοθέτης προβλέπει ένδικα μέσα κατά των διαιτητικών αποφάσεων, τα δε δικαστήρια παρεμβαίνουν στο έργο των διαιτητών με ιδιαίτερη προσοχή και με τάσεις περιοριστικές όσον αφορά στις περιπτώσεις τέτοιας παρέμβασης.

Οι αιτητές επί του προκειμένου επιδίωκαν την έκδοση διαταγμάτων διά των οποίων να παραπέμπονται σε διαιτοσία διαφορές που προέκυψαν μεταξύ αυτών και των καθ' ων η αίτηση στο πλαίσιο εκτέλεσης συμφωνίας παροχής υπηρεσιών, η οποία περιείχε την προαναφερόμενη ρήτρα διαιτοσίας. Δεδομένου ότι οι αιτητές ισχυρίζονταν ότι εκπλήρωσαν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις, αλλά οι καθ' ων η αίτηση αρνούνται να τους καταβάλουν οφειλόμενα ποσά, με επιστολή ζήτησαν την καταβολή των δικηγόρων τους εντός 21 ημερών, χωρίς

όμως να υπάρξει ανταπόκριση. Ενόψει αυτής της άρνησης, οι αιτητές κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10 του Κεφ.4, απέστειλαν επιστολή στους καθ' ων η αίτηση με την οποία εισηγούνταν τον διορισμό συγκεκριμένου προσοντούχου προσώπου ως διαιτητή για επίλυση της διαφοράς, ο οποίος αποδεχόταν τον διορισμό του και δήλωνε ότι δεν εμποδιζόταν από σύγκρουση συμφέροντος. Οι καθ' ων η αίτηση εκδήλωσαν τη διαφωνία τους για τον διορισμό του προτεινόμενου διαιτητή, γι' αυτό και οι αιτητές αποτάθηκαν στο Δικαστήριο αιτούμενοι τον διορισμό του.

Το Δικαστήριο έκρινε ότι η διαδικασία που εξελίχθηκε πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 10(1)(α) και (2) του Κεφ.4 και τόνισε ότι εφόσον οι περιστάσεις το επιτρέπουν, τα Δικαστήρια επιλέγουν να δώσουν ισχύ στην πρόθεση των συμβαλλομένων να επιλύσουν συγκεκριμένες διαφορές τους διαμέσου διαιτοσίας. Έκρινε επίσης ότι δεδομένου του περιεχομένου της επίδικης ρήτρας διαιτοσίας, δεν ήταν απαραίτητο όπως ο προτεινόμενος διαιτητής περιλαμβάνεται στον σχετικό κατάλογο που τηρείται στο Ε.Τ.Ε.Κ. όπως διατείνονταν οι καθ' ων η αίτηση. Τα προσόντα και η εμπειρία του προτεινόμενου διαιτητή που δεν αμφισβητήθηκαν από τους καθ' ων η αίτηση, τον παρουσιάζουν ως πρόσωπο κατάλληλο να αναλάβει την επίδικη διαιτοσία. Πρόσθεσε ότι η συμφωνία των μερών όσον αφορά στο πρόσωπο του διορισθσομένου ως διαιτητή δεν είναι απαραίτητη. Το Κεφ.4 αναγνωρίζει το ενδεχόμενο σχετικής διαφωνίας και ακριβώς ορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί σε τέτοια περίπτωση. Η απουσία σχετικής συμφωνίας δεν προδικάζει τη μεροληψία του προτεινόμενου διαιτητή εις βάρος του μέρους που δεν συμφωνεί με τον διορισμό του. Με βάση τα ανωτέρω, το Δικαστήριο εξέδωσε το διάταγμα διορισμού του ως διαιτητή.

* Δικηγόρος στη Λάρνακα

